

POMAHAJMO VRTCU V SLOVO

V začetku junija, ko je že malo zadišalo po poletju, je napočil čas, da najstarejši otroci iz vrtca »Murenčki« pomahajo vrtcu v slovo.

Otroci iz skupin Račke, Medvedki in Veverice so se pogumno podali na veliki oder dvorane Kulturnega hrama Ignacija Boršnika. Rdeča nit prireditve je bila povezana z rdečo nitjo »Tu sem jaz doma, prijatelj moj, ki je bila v minulem šolskem letu skupna vrtcu in šoli.

Kot se za uvod v slovesno prireditev spodobi, so otroci najprej suvereno zapeli slovensko himno.

Potem pa so se v domačih Cerkljah vkrcali na avtobus in odpeljali na potep po Sloveniji. S plesom in pesmijo so se preko gorenjskih hribov odpravili pogledat, če Kralj Matjaž še spi pod Peco.

S Koroške jih je pot vodila na Štajersko, kjer so občinstvu izdali recept za pohorsko omleto.

Polni energije po slastnem obroku so zaplesali Čardaš, prekmurski ljudski ples.

Preko Mure, preko Drave so se odpravili vse do Dolenjske, kjer so med tavanjem po kočevskih gozdovih srečali tudi medvede.

No, ker pa v Sloveniji nimamo le hribov in dolin, so se otroci odpravili raziskovat še jame. Seveda je bila najbolj privlačna in zanimiva Postojnska jama in njena človeška ribica.

Proti koncu prireditve je bilo v dvorani že kar vroče in vse bolj je dišalo po poletju. Zato so nas otroci, opremljeni z rokavčki, šlaufki in kopalkami, s pesmijo in plesom odpeljali na morje.

Pot po Sloveniji je dolga. Prav tako, kot pot od Pikapolonic oziroma Mišk, pa vse do Veveric, Medvedov in Račk. Na tej poti smo si nabrali polno lepih izkušenj, spominov, pridobili veliko novih znanj, predvsem pa spletli prava prijateljstva, ki ostanejo za vedno. In kot pravi japonski pregovor: »Če imaš prijatelja ob sebi, ni nobena pot predolga.« Ponosni starši, ganjene vzgojiteljice in vsi ostali radovedni, ki smo napolnili dvorano, smo polni emocij prisluhnili Pesmi o prijateljstvu. Otroci so jo zapeli s takim veseljem, da bi jim tudi »Čuki« z veseljem prisluhnili.

Avtobus se je ob koncu popotovanja ustavil pred šolo, ki bo našim mini maturantom septembra na široko odprla vrata. Še zadnjič so vsi skupaj stopili na oder. Navdušili so s pesmijo, ki pravi... »šole vsi se veselimo, hej, hej, hej...«. »Mi pa tu ostanemo, za vami pridemo« pa so dodali otroci, ki še niso čisto zares pomahali vrtcu v slovo.

zapisala Jasmina Jerič

